

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рж1 г 14/2025
15.10.2025. године
Београд

Врховни суд, судија Драгана Маринковић, одређена годишњим распоредом послова на основу члана 16. став 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року, у поступку заштите права на суђење у разумном року предлагача АА из ..., кога заступа пуномоћник Дејан Ковачевић, адвокат из ..., одлучујући о жалби предлагача због неодлучивања о приговору ради убрзавања поступка у предмету Апелационог суда у Београду Р4 г 43/25, дана 15.10.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба предлагача изјављена због неодлучивања о приговору ради убрзања поступка у предмету Апелационог суда у Београду Р4 г 43/25.

ОДБИЈА СЕ захтев предлагача за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Образложење

Предлагач је 21.07.2025. године Апелационом суду у Београду поднео приговор ради убрзања поступка у предмету Апелационог суда у Београду Гж 3150/2023 и уведен у уписник предмета под пословним бројем Р4 г 43/25.

Решењем Апелационог суда у Београду Р4 г 43/25 од 06.10.2025. године, ставом првим изреке, усвојен је приговор предлагача и утврђено да је предлагачу повређено право на суђење у разумном року у предмету Апелационог суда у Београду Гж 3150/2023. Ставом другим изреке, наложено је судији известиоцу да у што краћем року донесе одлуку о жалбама у предмету Гж 3150/23. Ставом трећим изреке, наложено је судији известиоцу да у наредном року од 60 дана извести председника Апелационог суда у Београду да ли је одлучено о жалбама у наведеном предмету и да ли је одлука отправљена из суда. Ставом четвртим изреке, предлагачу је одређена накнада трошкова поступка у износу од 10.000,00 динара, који ће износ бити исплаћен из буџетских средстава Републике Србије опредељених за рад судова.

Предлагач је непосредно Врховном суду поднео жалбу дана 26.09.2025. године, због неодлучивања о поднетом приговору за убрзање поступка у предмету Апелационог суда у Београду Р4 г 43/25.

Одлучујући о жалби предлагача на основу чланова 16, 17. 18. и 20. Закона о заштити права на суђење у разумном року у вези члана 30. Закона о ванпарничном

поступку и члана 386. Закона о парничном поступку, Врховни суд је утврдио да жалба није основана.

По члану 14. став 1. Закона о заштити права на суђење у разумном року, странка има право на жалбу ако је њен приговор одбијен или ако председник суда о њему не одлучи у року од два месеца од дана пријема приговора. Жалба се подноси у року од осам дана од дана када је истекао рок од два месеца од дана пријема приговора уколико председник суда није одлучио о приговору (члан 15.). Према члану 18. став 2. и 4. наведеног закона у случају да усваја жалбу председник непосредно вишег суда одлучује о приговору и при доношењу решења којим одлучује о приговору председник непосредно вишег суда има иста права и обавезе као председник суда коме је поднет приговор (чл. 8-11).

Према стању у предмету Апелационог суда у Београду Р4 г 43/2025 о приговору предлагача због повреде права на суђење у разумном року је одлучено решењем тог суда Р4 г 43/25 од 06.10.2025. године. Приговор је усвојен и утврђено да је предлагачу повређено право на суђење у разумном року, одређен рок судији за предузимање радњи које делотворно убрзавају поступак и примерен рок у коме судија извештава председника суда о предузетим радњама. То значи да је о приговору предлагача због повреде права на суђење у разумном року одлучено, па је жалба предлагача због неодлучивања о његовом приговору неоснована. Чињеница да је о приговору одлучено по истеку рока од два месеца од дана пријема приговора (члан 7. став 7. Закона о заштити права на суђење у разумном року), не указује на другачији закључак, јер би у супротном председник непосредно вишег суда усвајањем жалбе одлучивао о поднетом приговору, о чему је већ одлучено решењем Апелационог суда у Београду Р4 г 43/25 од 06.10.2025. године, усвајањем приговора.

Из тих разлога, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке, применом члана 17. став 1. у вези члана 18. Закона о заштити права на суђење у разумном року.

Одлуку у ставу другом изреке, Врховни суд је донео применом члана 165. став 1. Закона о парничном поступку и чланова 28. и 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку имајући у виду да предлагач није успео у жалбеном поступку, па му не припада право на накнаду трошкова тог поступка.

С у д и ј а
Драгана Маринковић, с.р.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против овог решења није дозвољена жалба
на основу члана 21. Закона о заштити права на суђење
у разумном року.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић